

ఇతిహాసీలు యొక్క అన్య విధానాలను ఖండించడము

(పశోష్య 13)

హాఁపేయ ఇతిహాసీలో ప్రకటిస్తున్నప్పుడు దేవుని నుండి తిరిగిపోయి అన్యదేవతారాధనలో నున్న గర్వప్పులైన ధనికులతో అతడు మాట్లాడతున్నాడు. కాబట్టి, దేవుడు వారిని నాశనం చేయసున్నాడని అతడు చెప్పున్నాడు.

నాశనము మరణానికి దారి తీస్తుంది (13:1-3)

¹ ఎప్రాయిము మాటలాడినప్పుడు భయము కలిగిను; అతడు ఇతిహాసీలువారిలో తన్న గొప్ప చేసికానెను; తరువాత బయలు దేవతనుట్టి అపరాధించు అతడు నాశనమొందెను.

² ఇప్పుడు వారు పాపము పెంపుచేయుదురు, తమకు తోచినట్లు వెండితో విగ్రహములను పోతపోయిదురు, అదంతయు పనివారు చేయు పనియే, వాటికి బలులను అర్పించువారు—దూడలను ముడ్డుపెట్టుకొనుడని చెప్పుదురు. ³ కాబట్టి వారు ఉదయమున కనబడు మేఘమువలెను పెందలకడ గిలింపు ప్రాతఃకాలపు మంచులె నుంచురు; కళ్ళములోనుండి గాలి యొగురుగొట్టు పొట్టువలెను, కిటికీలోగుండ పోవు పొగపలె నుంచురు.

13:1లో హాఁపేయ ఎప్రాయిము బలము, అధికారం గల దినములను వివరిస్తున్నాడు. ఇతిహాసీలో అధిక్యం గల గోత్రముగా¹ ఎప్రాయిము ఇతర గోత్రముల వారిలో భయము కల్గించాడు. పెద్ద గోత్రముగా “ఎప్రాయిము మాటలాడినప్పుడు,” వారందరిలో భయము కలిగింది అతడు ఇతిహాసీలు వారిలో తన్న “గొప్ప చేసుకుని,” బలవంతునిగా, గర్వాంధునిగా ఎదిగాడు.

ఇప్పుడు ఎప్రాయిము శక్తింత పోయింది. “అతడు అపరాధియై నాశన మొందెను.” హాఁపేయ చెప్పున్నాడు. ఈ గోత్రము వారు ఎలా తప్పు చేశారు? వారు కనానీయులు దేవతయైన “బయలు,” వైపు తిరిగి విగ్రహరాధన చేశారు. దీని వలన ప్రజలు అతీయంగా చనిపోయారు. వారు దేవునికి దూరమైపోయారు. ఇక్కడ ప్రవక్త అలంకార రూపంలో మాట్లాడుతున్నాడు, భవిష్యత్తును గురించి ఇప్పుడే జరిగినట్లు మాట్లాడుతున్నాడు.²

ఇతిహాసీలు దేవుని నుండి వెనుదిరిగి పోయిన దానిని హాఁపేయ వివరిస్తున్నాడు. వారు దేవున్ని విడిచి బయలు వైపు తిరిగి వారి పాపమును “మరింతగా పెంపు చేసుకుంటూ” పనివారు చేతిపనిగా తమకు తోచినట్లు వెండితో విగ్రహములను చేసుకుంటూ వాటికి బలులను అర్పిస్తూ “దూడలను ముడ్డుపెట్టుకుండము రండి” అని వారు చెప్పుకుంటున్నారు (13:2).³ తన మాటల్లోనున్న కారిన్యాన్ని తన ప్రజలు తెలుసుకోవాలనే ఇలా అనియంటాడు: ఈ విగ్రహము - “నిపుణతతో వారు నిర్బించారు,” ప్రజలు తమ చేతులతో నిర్బించిన వాటికే వారు సాప్టాంగపడుతున్నారు!

ఇతాయేలు యొక్క విగ్రహాధన ఘలితంగా వారు “ఉదయమున కనబడు మేఘమువలెను,” “మంచవలె,” “పొట్టువలె,” “పొగవలె” ఉంటారు (13:3). వీటన్నిటిలోనూ ఒకటే కనబడుతుంది. అది స్వల్పకాల ఉనికి లేదా జీవం. అవి వెంటనే గతించపోతాయి. అదే విధంగా ఇతాయేలు ఉనికి కూడ విష్టకాలం పాటు ఉండేదే; దేశం త్వరలో నాశనం కానుంది.

గర్వము నాశనమునకు దారి తీస్తుంది (13:4-9)

⁴మీరు ఐగప్పదేశములోనుండి వచ్చినది మొదలుకొని యొహోవానగు నేనే మీ దేవుడను; నన్ను తప్ప నీవు ఏ దేవునిని ఎరుగు, నేను తప్ప రక్తపుడను లేదు. ⁵మహో యొండకు కాలిన అరణ్యములోనుండి నిన్ను స్నేహించినవాడను నేనే. ⁶తరువాత వారికి మేత దౌరకగా వారు తిని తృప్తిపొందిరి; తృప్తిపొంది గర్యాంచి నన్ను మరచిరి.

ఇతాయేలు భవిష్యత్తులో ఎలా ఉండనుండి అన్న విషయమునకు విరుద్ధంగా, ఇతాయేలునకు ఎంతో ధనిక స్వాప్నముంది. ఆయన ఇతాయేలును ఐగువ్వు దేశములో నుండి నడపించినది మొదలు ఆయనే వారికి దేవుడుగా నున్నాడు⁴ (13:4). ఆ సమయంలోనే నేను తప్ప వేరొక దేవుడు మీకుండకూడడు (నిర్మమకాండము 20:3) అని ఆజ్ఞాపించాడు. దేవుడొక్కడే వారిని ఐగువ్వు భానిసత్తుం నుండి విడిపించి “అరణ్యములో”⁵ (13:5), వారిని కాపాడి కరువులో వారికి తోడైయుండి నీరు, ఆహోరం, కాపుదలను ఇచ్చినందుకు వారు ఆయన ఆజ్ఞకు సంతోషంగా లోబడి యుండాల్చింది. దేవుడు వారికి ఎంతో చేసియుండగా వారెందుకు అయన్న గాకుండా బయలును ఆరాధించుటకు నిశ్చయించుకున్నారు?

దేవుడు వారి యొడల ఎంతో జరిగించగా, ఇతాయేలు ఎందుకు ఆయన నుండి తిరిగిపోయింది? ఇతంతయూ వారి గర్వం, మొండితనము బట్టియే. ద్వితీయావదేశకాండము 6:10-12లో దేవుడు వారిని హెచ్చరించిన హెచ్చరికలు నెరవేర్పునకు వచ్చాయి. వారికి మేత దౌరకగానే, వారు “తిని తృప్తి పొంది” “గర్యాంచి” దేవున్ని మరచిపోయారు. దేవునికి కృతజ్ఞత కలిగియుండాల్చింది పోయి “చూడు, మేమెంత సాధించామో” అని అనుకొని యుంటారు. వారు దేవున్ని “మరచిపోయారు”; వారి ఆశీర్వాదాల నిమిత్తం ఆయన్న స్తుతించడం మానివేశారు.

⁷కాబట్టి నేను వారికి సింహముపంచివాడైతిని; చిరుతపులి మార్గమున పొంచియున్నట్లు నేను వారిని పట్టుకొన పొంచియుండును. పైల్లలు పోయిన యొలుగుబంటి యొకని మీద పడునట్లు నేను వారి మీద పడి వారి రొమ్మును చీల్చివేయుదును; ఆడు సింహము ఒకని ప్రింగివేయునట్లు వారిని ప్రింగివేతును; దుష్ట మృగమలు వారిని చీల్చివేయును. ⁸ఇతాయేలూ, నీ సహాయకరునగు నాకు నీవు విరోధిషై నిన్ను నీవే నిర్మాలము చేసికొనుచున్నావు.

పోయేయ చెప్పినట్లు వారు దేవున్ని మరచిపోవడం వారికి విపత్తే! వారినింతవరకూ ప్రేమించి రక్షించి కాపాడిన దేవుడు వారి యొడల యికను ప్రేమించే భర్తగా లేదా తండ్రిగా నుండకుండ వారి యొడల “సింహము,” “చిరుతపులి,” “ఎలుగుబంటి” వలె ఉంటాడు (13:7). అలంకార రూపంలో మాట్లాడుతూ “యొలుగుబంటి” ఒకనిమీద పడి వారిని “రొమ్మును”

చీల్చివేయుదును అని అంటున్నాడు (13:8). మరో మాటలో చెప్పాలంటే, దేవుడు వారిని నాశనం చేయున్నాడు, ఆయన తీసుకురానున్న నాశనం బహు భయంకరమైనది.

ఇతాయేలు దేవునికి వ్యతిరేకంగా నుండడం అంటే ప్రజలు తమకు తామే “నాశనాన్ని” కొని తెచ్చుకోవడం (13:9). వారి గర్వం, అవిశ్వాస్యత తీవ్రమైన ఘలాలన్నిఖింది:

[ఇతాయేలు] యొక్క ప్రధానమైన, ప్రాథమిక నేరం, తన స్వశక్తి యందలి మెడ వంచని గర్వం ... అది మానవ నిర్మిత విగ్రహమాలలోను (1-2 వచనములు), బయలు సహాయంతో ఎదిగిన పంటలలోను (6 వచనము), లేదా సమరయ పట్టణపు రాజుల అధికారంలోనూ కంసడపచ్చ (10-11 వచనములు). ఇతాయేలు జీవితమంతటిలోనూ మంచినే చేసి సహాయమగా నున్న ఆ సహాయమను వెనుదీనుకునేలా ఆ నేరం చేసింది (చూడండి కీళ్లన 3:20; 70:6; 115:9-10; 121:1-2; 124:8). దీని వలన దేవుడు ఇతాయేలు జీవితంలో సహాయమగా నుంచిన ఆ బండను, అంగా ఫిలిష్టీయుల బారిసుండి ఇతాయేలును కాపాడినప్పుడు సమూయేలు ఉంచిన దేవుని సహాయం అనబడిన బండను ఎలినేజరును ఇతాయేలునుండి తీసివేసేలా చేసింది (1 సమూయేల 7:12).⁶

ఇతాయేలు నుండి వెనుదిరిగి పోయిన దేవుడు “సహాయకుడు” ఎల్లప్పుడు ఇతాయేలును కాచి, కాపాడే దేవుడు వారి నుండి వైదొలగిపోవడంతో ఇతాయేలు ఆత్మియ ఆత్మహత్యలోకి పడిపోయింది.

ఇతరుల మీద ఆధారపడితే దేవుని చేత తిరస్కరించబడతాము (13:10, 11)

¹⁰నీ పట్టణములలో దేనియందను నీకు సహాయమ చేయకుండ నీ రాజు ఏమాయెను? - రాజును అధిపతులను నా మీద నియమించువని నీవు మనవి చేసుకొంటివి గడా; నీ అధిపతులు ఏషైరి? ¹¹కాగా కోపము తెచ్చుకుని నీకు రాజును నియమించితిని; క్రోధము కలిగి అతనిని కొట్టిపెయ్యుచున్నాను.

ఇతాయేలీయులు అనాలోచితముగా సైన్యము, కోటలపై ఎలా ఆధారపడ్డారో (చూడండి 10:13, 14), అలాగే, వారు రాజులు, అధిపతుల మీదను ఆధారపడ్డారు. వారు సైన్యం మీద నమ్మిక యుంచినట్టే రాజుల మీద వారుంచిన నమ్మకం కూడ వ్యర్థమైనది. “నీ రాజు ఏమాయెను?” అని ప్రవక్త అధుగుతున్న ప్రశ్న దేశాన్ని రజ్జించమని రాజులకు సహాలు చేస్తుంది.⁷ కానీ రానున్న ఆ నాశనం నుండి దాన్ని రక్షించడం సాధ్యం కాదు (13:10).⁸

ఇతాయేలు మొదట రాజు కావాలని అడగిన సందర్భానికి పోషేయ వెళ్లున్నాడు. ఆ సందర్భంలో “అన్ని దేశాల వలనె” తమకూ రాజు కావాలని ప్రజలు అడిగరు (1 సమూయేలు 8:5). వారి విన్నపానికి దేవుడు సమృతిగా లేదు. ఎందుకంటే రాజును అడగడం ద్వారా వారు ఆయన పాలనను తిరస్కరిస్తున్నారు. అయితే రాజు ఉంటే వారికి కలిగే పర్యవసానం ఏమిటో వారికి వివరించిన తరువాత వారు కోరుకున్నది దేవుడు వారికి ఇచ్చాడు. వారు అడగినది ఇప్పడం దేవునికి ఇష్టంగా లేదు అని ఈ వాక్యం స్పష్టం చేస్తుంది. వారు అడగిన విన్నపాన్ని ఆయన “కోపముతో” ఇచ్చాడు (13:11). తరువాతదిగా ఆయన దేస్తుయితే “కోపముతో” ఇచ్చాడో దాన్ని “క్రోధముతో”⁹ తీసివేస్తున్నాడని తెలిపాడు.

మొదటి తనము మరణపు ముల్లునకు నడిపిస్తుంది (13:12-14)

¹² ఎప్రియాయము దోషము నా యొద్ద ఉంచబడియున్నది. అతని పాపము భద్రము చేయబడి యున్నది. ¹³ ప్రసూతి వేదనలు కలిగినట్లుగా అతనికి వేదన పుట్టును, పిల్ల పుట్టు సమయమున బయలీకి రాని శిహవైనట్లుగా అతడు బుద్ధిలేనివాడై వ్యధికి రాడు. ¹⁴ అయినను పాతాళ వశములోనుండి నేను వారిని విమోచింతన; మృత్యువు నుండి వారిని రక్షింతను. ఓ మరణమా, నీ విజయమెక్కడ? ఓ మరణమా, నీ ముత్తెక్కడ? పశ్చాత్తాపము నాకు పుట్ట ఇశ్రాయేలు యొక్క దోషములు భద్రము చేయబడి యుండడం అనేది (13:12) న్యాయ విమర్శ దినమందు ఇశ్రాయేలునకు వ్యతిరేకంగా అది సాక్షిగా నుండుటను చూపిస్తుంది. హాఁమర్ ప్రైలీ ఇలా వివరిస్తున్నాడు, “మనమ్ములు ధనాన్ని లెక్కపెట్టి తమ సంచిలో వాటిని దాచినట్లు, దేవుడు ఎప్రియాయము దోషములను లెక్కించి వాటిని భద్రము చేశాడు. అవి విమర్శ నిమిత్తం ఆయన ఎదుట ఉన్నవి.”¹⁰

తరువాత హాఁపేయ అలంకారములను మారుస్తున్నాడు. ఇశ్రాయేలును తన తల్లి గర్జములో నుండి బయటకు రాకుండా, లోన ఉండి బాధ కలిగించు శిశువతో పోల్చుతున్నాడు (13: 13).¹¹ ఈ ఉపమానం ద్వారా ఈ సందేశం వింటుస్తువారు ఇశ్రాయేలు మొండితనాన్ని ఎంతో స్పష్టంగా అర్థం చేసుకొని యుంటారు. శిశువు బయటకు వచ్చేందుకు తిరస్కరిస్తునట్టే ఇశ్రాయేలు పశ్చాత్తాప పదేందుకు తిరస్కరిస్తుంది.

14వ వచనంలోని మొదటి రెండులైన్లు ఒక ప్రత్యను అడుగుతున్నాయి: దేవుడు ఇశ్రాయేలును పిహోలు (పాళం) లేదా మరణం లేదా పాతాళ లోకం నుండి తప్పించగలదా? చివరి లైను ఈ ప్రత్యక్షుకు వ్యతిరేక అర్థాన్నిస్తుంది. వారికి నియమింపబడిన నాశనం నుండి ఆయన వారిని విడిపింపదు. వారి మీద యిక ఆయన కనికరం చూపించదు. జాన్ టి. విల్హెల్మ్ ఇలా ప్రాస్తున్నాడు, “తన ప్రజలను నాశనం నుండి తప్పించడానికి బదులు ఆయన వారిని ఒంటరి వారిని చేసి అందులోకి వారిని నెట్టేవేస్తాడు” దీనికి తోడు హాఁపేయ 13:14 వాక్యాన్ని అతడు ఉదహరిస్తున్నాడు.¹² ఇతరులు ఈ వాక్యాన్ని సానుకూల దృక్పథంతో చూస్తున్నారు. ఇశ్రాయేలు చెర తరువాత తిరిగి లేవడమును గూర్చినదిగా దీన్ని చెప్పున్నారు. 13:14లోని ఆఖరు మాటను వారు అక్షరార్థముగా తీసుకుంటున్నారు. “పశ్చాత్తాపము నా దృష్టికి దూరముగా ఉన్నది”¹³ (చూడము KJV). దేవుడు ఇశ్రాయేలకు ఎన్నో వాగ్గానములు చేసి యున్నాడని, ఆ వాగ్గానముల విషయమై అయిన “పశ్చాత్తాపపడుడని” వారు వ్యాఖ్యానిస్తున్నారు.¹⁴ అపొస్తులుడైన పౌలు ఈ వచనాన్ని 1 కొరింథియులకు 15:55లో ఉదహరిస్తూ క్రీస్తు తిరిగి వచ్చినప్పుడు, మృత్యులు లేచినప్పుడు దీని అంతిమ నెరవేర్చు ఉంటుందని చెప్పున్నాడు.

తిరుగుబాటుతనం నాశనమునకు నడిపిస్తుంది (13:15, 16)

¹⁵ నిజముగా ఎప్రియాయము తన సహోదరులలో ఫలాభివ్యధి నొందును. అయితే తూర్పు గాలి వచ్చును, యొహోవా పుట్టించు గాలి అరణ్యములోనుండి లేచును; అది రాగా అతని నీటిబుగ్గలు ఎండిపోవును, అతని ఊటలు ఇంకిపోవును, అతని ధననిధులను అతనికి ప్రియమైన వశువులన్నటిని శత్యవు కొల్ల పెట్టును. ¹⁶ పోప్రోను తన దేవుని మీద తిరుగుబాటు చేసేను గనకు అది శైక్షనాందును, జనులు కత్తి పాలగుదురు, వారి పిల్లలు రాళ్ళకువేసి కొట్టబడుదురు,

గర్భిణి స్త్రీల కడుపులు చీల్చబడును.

ఇశాయేలు, కొంత కాలము తన “సహాదరులలో¹⁵ వర్షిల్లతుంది”¹⁶ నీటిలో నున్న మొక్క వలె అది ఫలిస్తుంది; అయితే అరణ్యములో నుండి “తూర్పు గాలి” రాగా అతని “నీటి బుగ్గలు,” అతని వృద్ధికి కారణమైన అవి ఎండిపోతాయి (13:15). అవి లేకుండా నీరు లేని మొక్క ఎండిపోయినట్లు దేశము ఎండిపోతుంది.

“తూర్పు గాలి” యొక్క గుర్తింపు దాని క్రియలలో కనబడుతుంది: “అతని ధననిధులను, అతనికి ప్రియమైన వస్తువులను అది కొనిపోతుంది.” తూర్పు నుండియే అమ్మారు సైన్యం ఇశాయేలు మీదకు దండెత్తి వచ్చింది,¹⁷ క్షారులైన వీరు ఇశాయేలును చెరపట్టి వారితో పాటు ఇశాయేలు ధన నిధులన్నిటిని కొల్లపెట్టిపోయారు. ఇతర ప్రపచనాల్లనే ఈ ప్రపచనం అమ్మారు చెరను గురించి చెప్పుంది.

అమ్మారీయులు ఉత్తర రాజ్యంపై దండెత్తి వచ్చినప్పుడు “పోయోను [సమరయ]¹⁸ శిక్షనొందుతుంది.” ఎందుకంటే అది తన దేవుని మీద తిరుగుబాటు చేసింది. అందుకు ప్రతిఫలంగా దాని జనులు కత్తిపాలయారు. నిస్సహాయులైన ప్రజలు భయంకరంగా చంపబడ్డారు. నిజానికి ప్రించ కాలపు యుద్ధపైస్వయములు తపు శత్రువు మీద పగ్తిర్చుకునే క్రమంలో పిల్లలను చంపి, గర్భిణి స్త్రీల గర్భమును చీల్చేవారు (13:16).¹⁹ ఇశాయేలు యొక్క భవిష్యత్తులో ఉన్న భయంకర వాస్తవము ఇది.

అస్వయంపు

పశ్చాయి 13

“నేను తప్ప రక్షకుడు లేదు” (13:4)

ఇశాయేలు చరిత్ర ఆరంభం నుండి దేశమునకు తాను ఒక్కడినే దేవుడనని, తానే “రక్షకుడని” దేవుడు హోషేయ ద్వారా ప్రజలకు గుర్తు చేస్తున్నాడు. ఆయన ఇశాయేలును ఐగుప్ప నుండి విడిపించాడు, అరణ్యములో ఆయన వారిని పదే పదే కాపాడాడు. వారు దప్పి చేతను, ఆహారం లేకుండను ఉన్నప్పుడు శత్రువుల నుండి రక్షించాడు. నిజానికి ఆయనే వారి ఏకైక రక్షకుడు.

ఈ చివరి దినాల్లో మనకూ రక్షకుడున్నాడు. ఆయన మన నిమిత్తం మన పాపముల నుండి మనలను రక్షించేందుకు వచ్చిన యేసు క్రిస్తు (మత్తయి 1:21; 26:28; లూకా 19:10). అంతేగాకుండా ఆయన ఒక్కడే రక్షకుడు: ఆయనే దేవుని యొద్దకు మార్గం (యోహోను 14:6), “ఆయన తప్ప మరి ఎవరి ద్వారాను రక్షణ లేదు” (అపొస్టలుల కార్యములు 4:12ఎ).

ఈ విధంగా చెప్పే ఈనాడు ప్రజలకు అది అయిష్టంగా ఉండవచ్చు. అయితే, హోషేయ దినములలోని ఇశాయేలీయులకు, ప్రత్యేకించి దేవునితో పాటు అస్యదేవతలనూ ఆరాధించే వారికి నేను తప్ప వేరే దేవుడు లేదు అన్న దేవుని మాటలు అయిష్టంగానే ఉండి ఉంటాయి. ఇటువంటి కరిన నిబంధనకు లోబదేందకు వారు వ్యతిరేకించారు. వారి ఆరాధనను అన్నిటికి విస్తరింపజేయాలనుకున్నారు. వారి ఆరాధన దేవునికి వెళ్లింది, అలాగే బయలు దేవతకూ వెళ్లింది, దాని ఫలితం ఏమిటి? వారు శిక్షనొందారు, దేశం నాశనమైంది!

మరయితే, యేసుక్రిస్తు ఒక్కడే రక్కతుడని నమ్మని ఈనాటి ప్రజల విషయం ఏమితి?

తృప్తి మరుపుకు కారణమైనప్పుడు (13:5, 6)

“మహా యెండకు కాలిన అరణ్యములో నిన్న స్నేహించినవాడను నేనే. తరువాత వారికి మేత దొరకగా వారు తిని తృప్తిపొందిరి; తృప్తిపొంది గర్యించిన నన్న మరచిరి” (13:5, 6) అని దేవుడు హోషేయ ద్వారా మాట్లాడుతున్నాడు. ఇతాయేలు అరణ్యములో అవసరతలోనున్నప్పుడు, వారు దేవుని సహాయాన్ని వెదికారు; వారాయన మీద అధారపడ్డారు. అయితే వారు వాగ్గాన దేశంలో స్థిరపడిన తరువాత, వారి పంటలు వారు పండించుకుని, పశు సమృద్ధి చేసుకున్నారు. వారు వృద్ధి చెంది వారి విజయాన్ని జట్టి గర్యించారు. అయితే వారు దేవున్ని మరిచిపోయారు. అటుపంటది జరుగుతుందని దేవుడు ఇదివరకే హాచ్చరించాడు (ద్వీతీయాపదేశకాండము 8:14). వారు దేవున్ని మర్చిపోయినందకు ప్రతిఫలంగా వారు నాశనం చెందారు (ద్వీతీయాపదేశకాండము 8:19).

మనం తృప్తి పడిన తరువాత దేవున్ని మరిచిపోకుండా జాగ్రత్తపడాలి. ఉదాహరణకు మనం అనారోగ్యం కలిగియున్నప్పుడు దేవుని వైపు తిరిగి ఆరోగ్యం కోసం ఆయన్ను వేడుకుంటాము; అయితే ఆరోగ్యం పొందుకోగానే, మన స్థితి విషయమై తృప్తి చెందగానే, మనకు ఆరోగ్యానిచ్చిన వానిని మరచి పోతుంటాము. మనకు కష్టాలు వచ్చినప్పుడు దేవుని సహాయాన్ని అడుగుతాము. అయితే స్థితులన్నీ చక్కపడగానే మన అవసరతలు తీర్చిన దేవున్ని మరిచి పోతుంటాము.

తృప్తి చెందడం ఆనేది ఆత్మియతకు శత్రువు వంటిది. అది అలా ఉండకూడదు. (1) మన తృప్తికి కారణమైన సమృద్ధికి దేవుడే ఆధారము అని మనం గుర్తించాలి. అప్పుడు మనం గర్యించము అంతే గాకుండా ఆయన చేసిన ప్రతిదానికి కృతజ్ఞత చెల్లించడమును నేర్చుకోవాలి. (2) మనకు ఇయ్యబడిన సమృద్ధి ఇతరులతో పంచుకునేందుకే అని మనం గర్తించాలి. అప్పుడు వారికి తృప్తి కలుగుతుంది. అప్పుడు దేవుడూ సంతోషపడుతాడు.

సూచనలు

¹Homer Hailey, *A Commentary on the Minor Prophets* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1972), 178. ²“మరణాన్ని నైతిక కీటితగా చెప్పవచ్చు లేదా [పాత నిబంధనలో] కష్టాలు అనేవి మరణానికి పోల్చులభాయి. లేదా అన్నిటికంటే ముఖముగా ‘ప్రతపన నెరవేర్చు’, అంటే అది రాసున్నది అయినా తప్పకుండా నెరవేరీది” (Dennis J. McCarthy, “Hosea,” in *The Jerome Biblical Commentary*, ed. Raymond E. Brown, Joseph A. Fitzmyer, and Roland E. Murphy [Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1968], 263).

³“దూడులు ముద్దు పెట్టుకోవడు” అంటే వారి “అరాధనకు వాటిని కేంద్రంగా చేయడము (‘ముద్దు’ పెట్టుకోవడం అనేది బయలులకు ఆరాధన సమర్పణన చూసినుంది చూడండి 1 రాజులు 19.18)” (A. A. Macintosh, *Hosea*, International Critical Commentary [Edinburgh: T & T Clark, 1997], 524). Homer Hailey ఇలా చెప్పున్నాడు, “చూడను ముద్దు పెట్టుకోవడం లేదా చెయ్యాకి ముద్దును ఇప్పుడం అనేది అస్వదేవతారాధనను చూపిస్తుంది ... (చూడండి యోబు 31:27; 1 రాజులు 19:18)” (Hailey, 179). ⁴12:9తో పోల్చుటి. ఇతాయేలు “గుగుత్తలో నుస్ఖప్పటిసుండి దేవుడు వారికి దేవుడై యున్నాడు.” ఏగుప్ప సుండి వారు విడురలయిన తరువాత దేశముతో ఆయన నిబంధన చేసుకున్నారు. అప్పుడు ఇతాయేలు ఆయనకు లోహించుటి, వారాయనకు “సమస్త జాశములలో స్వాధ్యముగా” ఉంటారని ఆయన చెప్పాడు (నిర్వమకాండము 19:5). ⁵“అరణ్యములో నిన్న ఎరిగియున్నాను” అని NKJVలో ఉండగా, “అరణ్యములో నిన్న ఎరిగియున్నాను”

నేనే” అని RSV చెప్పాడి. G. I. Davies ఇలా చెప్పున్నాడు, “LXXలో నేను నిన్ను కాబియున్నాను” అని ఉంది. ఇది పొత్తి వాళ్కమునకు కొంచెం భిస్టంగా ఉండగా, దీన్ని ఆనేక మంది MT [Masoretic Text] కంటె అభిక్షుసందగిగా చెప్పాయి ...: ఇది ఒక పచనానికి నడిపిస్తూ అదే క్రియసుపయాగంచిన 4:16ను గుర్తుచేస్తుంది. ఎరిగియుండడం అన్నాడే సరైనది అయినా అంటులోనూ “త్రష్ట చూపడం” అన్న ఆర్థాలున్నాయి (చూడండి కీర్తనల 1:6; నహము 1:7 ...), కాబట్టి అర్థంలోనీ వ్యక్తాన్నసం ప్రధానం కాదు” అథవిక అమవాడకలు NASBతో అంగీకరిస్తారు. (G. I. Davies, *Hosea*, New Century Bible Commentary [Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1992], 289). ⁶David Allan Hubbard, *Hosea: An Introduction and Commentary*, The Tyndale Old Testament Commentaries (Downers Grove, Ill.: Inter-Varsity Press, 1989), 218-19. ⁷విజానికి ఇతాయేలు అఖిరి రాజు పేరు హోవేయు, ఆ పేరుకు అర్థం “రక్తజు” అయినప్పటికి అఘ్యార్థ చెరసుంది దేశాన్ని “రక్తింపు” లేకపోయాడు. ⁸ఆ సమయంలో ఇతాయేలునకు రాజు లేదన్నది భావం కాదు, రాజు ఎవరైనా రాలోవు ఉగ్రత సుండి దేశాన్ని రక్తింపలేదన్నది సత్కము. (Paul T. Butler, *The Minor Prophets: The Prophets of the Decline-Obadiah, Joel, Jonah, Amos, Hosea*, Bible Study Textbook Series [Joplin, Mo.: College Press, 1968], 573.) ⁹రాజు కొనిపోబడడం అనేది సంయుక్త దేశం విడిపోయేందుకు దేవుడు అనుమతించాడని చెప్పాడి. మరో రెండు స్తాఫ్టులు ఏమంటే (1) హోవేయ ఉత్తర రాజులోనున్న రాజు లేదా రాజులు గురించి చెప్పున్నాడు, (2) అఘ్యార్థియుల ముట్టడి తరువాత ఇతాయేలుకు రాజు ఉండబోడు అనే భవిష్యత్తు విషయాన్ని అతడు చెప్పుచుండవచ్చు లేదా మరలా పారితి యిక రాజు ఉండడు). అలా అయితే దీన్ని 13:1తో పోల్చావచ్చు. ఇక్కడ ఇతాయేలుకు మరణం సంభవించినట్టు కనబడుతుంది. ¹⁰Hailey, 181.

¹¹CEV ఇలా అనువదిస్తుంది, “సరైన సమయంలో జ్ఞానించేందుకు తిరస్కరించే బ్లద్ధిలేని శిశువు వంటి వాడవు.” వచనంలోనే అలంకారముల మార్పు అనేది కనబడుతుంది. మొదటి లైనులో ప్రసవ వేదన పదుతున్న తల్లితో ఇతాయేలు పోల్చుటింది (ఇతాయేలునకు రామాన్న వేదన), తరువాత రెండు, మాడు లైనులు శిశువు ప్రసవాన్ని చెప్పున్నాయి. (Butler, 574.) మొదటి లైను ప్రసవం కాని శిశువుకు అన్వయించబడుతుంది: “ప్రసవ వేదనలు” శిశువు జననానికి గుర్తు - దాన్నే అతడు ఎరుగనట్టున్నాడు. ¹²John T. Willis, *My Servants the Prophets*, vol. 1, The Way of Life Series (Abilene, Tex.: Biblical Research Press, 1971), 80. ¹³Leon J. Wood, “Hosea,” in *The Expositor’s Bible Commentary*, vol. 7, *Daniel-Minor Prophets*, ed. Frank E. Gaebelein (Grand Rapids, Mich.: Regency Reference Library, Zondervan Publishing House, 1985), 222. KJV గాకుండా ఇతర అనువాదాల్లో ఈ లైను NASB పఠ ఉంటుంది. ఉదాహరణకు, “కనికరం నా ర్యాష్కి దూరంగా ఉంది” అని NKJVలో ఉంది. ¹⁴ఇది ఇక్కడినుండి తీసుకోబడింది James Burton Coffman, *Commentary on the Minor Prophets*, vol. 2, *Hosea, Obadiah, and Micah*, rev. ed. (Austin, Tex.: Firm Foundation Publishing House, 1986), 219-22. Hailey ఇలా ప్రాస్తున్నాడు, “ఇది నాశనమైన దేశమునకు దేవుని వాగ్గాను. వారు చెరలోకి వెళ్లినా, దుఃఖం సల్పినా దేవుడు పారిని విడిపోస్తాడు; చెరసుండి విడిపోస్తాడు” (Hailey, 181). మరో వారన ఏమంటే, పోలు దీన్ని త్రిస్తు పునరుత్థానం గురించి చెప్పున్నాడు. దీంట్లో ఈ వాళ్కం ప్రవచనాత్మకంగా సౌనకులంగా చూచుటపుటంది (త్రిస్తు పునరుత్థాపం), కాబట్టి దీని ప్రాథమిక భాషం వూడా సానుకూలంగా ఉండవచ్చు (ఇతాయేలు అలంకార పునరుత్థాసం). అయితే, ఇటువంటి భావన ఎంచలేదు. త్రిస్తు నిబంధన గ్రంథకర్తలు పాతనిబంధన ప్రవచనాలను ఆదిమ అర్థంతో సంబంధం లేకుండా వాడారు. ¹⁵ఇతాయేలు యొక్క “ప్పుట్లు” లేదా “వర్టిల్లడం” పలభరితం అనేది పదాలకు సంబంధించినది, “ఎక్కొయిము” (13:12) అంటే “ఫలభరితం” (చూడండి ఆదికాండము 41:52). ¹⁶మరో అనువాదం ఏమంటే, ఇతాయేలు “తన సోదరులలో వ్యక్తి చెందుతాడు.” చూడండి KJV; NKJV; NIV; REB; NAB; NJB. NRSVలో “జనములలో” అని ఉంది. అర్థం ఏదైనా ఒకటి. ¹⁷ఉదాహరణకు, Charles T. Kraft ఇలా ప్రాస్తున్నాడు, “తూర్పున తుట్టుగాలి ... అఘ్యార్థ అతని ధనవిధులను వెలగలవాటి నన్నిలేని కొనిపోతుంది” (Charles T. Kraft, “The Book of Hosea,” in *The Interpreter’s One-Volume Commentary on the Bible*, ed. Charles M. Laymon [Nashville: Abingdon Press, 1971], 459). ¹⁸ఉత్తర రాజుపు రాజధాని సమరయ, ఇక్కడ దేశానంతలోని చూపిస్తుంది. ¹⁹చూడండి 2 రాజులు 8:12; 15:16. Leon J. Wood ఇలా ప్రాస్తున్నాడు, 16వ వచనంలోని “పిపరీతాలు అర్చియూలజిలో వెల్లడైన అఘ్యార్థియులకు సంబంధించిన వాస్తవాలే” (Wood, 222).